

bindelse med Orienten, så kan det ej vara något tvifvel derom, att dessa europeiska grafvar uppstått genom en inverkan från vestra Asien, der dylika grafvar finnas.

Vi hafva sett, att så väl dösarna som grafkamrarna med gång böra betraktas som efterbildningar efter bostäder. Men sådana enkla hyddor, som tjenat till förebilder för dösarna, finnas eller hafva funnits öfverallt, under det att dösar endast träffas i vissa länder. Boningsformen har således i detta fall en mycket större utbredning än motsvarande grafform, och den senares förekomst i Europa är tydligen beroende på ett inflytande från Orienten. Detsamma gäller om grafkamrarna med gång. Den boningsform, som gifvit upphof till dessa grafvar, har haft en vida större utbredning än grafformen, och der den senare visar sig i Europa, är det uppenbarligen en följd af ett inflytande från Orienten.

* * *

Vi erinra oss, att kamrarna i de orientaliska grafvarna med gång dels hade platt tak, dels voro täckta af ett falskt hvalf. Båda slagen återfinnas i *Europa*.

Om de grafvar med gång, som finnas i Italien och Grekland äfvensom i andra delar af sydöstra Europa, få vi i det följande tillfälle att tala. Nu skola vi studera de grafvar af liknande form, som förekomma i vestra och norra Europa.

I *Portugal* har man funnit grafvar af det slag som fig. 48 och 49 visa. De här afbildade ligga jemte ett par dylika nära Palmella, på den lilla halfö, som skjuter ut i Atlantiska hafvet mellan Tejo's mynning och den söder derom utflytande Sadão. Båda äro uthuggna i en lös stenart (molass), och emedan man i takets midt lemnat ett alltför tunt lager, har denna del i båda grafvarna störtat in. Väggarna bära ännu spår af de verktyg, som